

Postbus 7113
1007 JC Amsterdam
Strawinskylaan 1999
1077 XV Amsterdam
T +31 20 717 10 00
F +31 20 717 11 11

Prof.dr. W.A.K. Rank, advocaat
T +31 20 71 71 864
F +31 20 71 71 325
pim.rank@nautadutilh.com

Amsterdam, 16 februari 2011

PER KOERIER

De weledelgestrenghe heer
Mr. O.L.M. Heuts
CORP Advocaten
De Lairessestraat 137-143
1075 HJ AMSTERDAM

Geachte confrère,

WAKR/ja 50086225 - De Nederlandsche Bank N.V. /Stichting Hypotheekleed (rolnr 2011/454) en De Nederlandsche Bank N.V. /Stichting Centralebankclaim (rolnr 2011/454)

Hierbij zend ik u in tweevoud de Conclusie van Eis tot Verificatie in beide bovengenoemde dossiers, zoals deze vandaag zijn ingediend bij de Rechtbank. Omdat op het moment van indienen de Rechtbank de zaken van Stichting Hypotheekleed en de Stichting Centralebankclaim nog als verschillende zaken op de rol had staan, hebben wij met betrekking tot elk van uw cliënten een aparte Conclusie van Eis tot Verificatie genomen.

Wij hebben reeds op de eerste roldatum de Conclusie van Eis tot Verificatie namens cliënte genomen omdat cliënte met de grootst mogelijke voortvarendheid wenst te procederen, met het oog op het grote geldelijke belang van de DGS-banken dat met de vordering van cliënte gemoeid is. Om die reden berichten wij u nu reeds dat cliënte niet zal bewilligen in een verzoek om uitstel voor het nemen van een Conclusie van Antwoord door uw cliënt.

Met vriendelijke groet,

NautaDutilh N.V.
W.A.K. Rank

Amsterdam
Brussel
Londen
Luxemburg
New York
Rotterdam

NautaDutilh N.V. is gevestigd te Rotterdam en ingeschreven in het handelsregister onder nummer 24338323. Alle diensten en (andere) werkzaamheden worden verricht uit hoofde van een overeenkomst tot opdracht met NautaDutilh N.V. Op de overeenkomst zijn van toepassing de algemene voorwaarden van NautaDutilh N.V. Deze algemene voorwaarden bevatten onder meer een beperking van aansprakelijkheid, zijn gedeponneerd ter griffie van de Rechtbank te Rotterdam, zijn in te zien op www.nautadutilh.com en worden op verzoek kosteloos toegezonden.
ABN AMRO Bank 46.69.93.293; ING Bank 50296; ten name van Stichting Beheer Derdengelden Advocatuur NautaDutilh.

50086225 M 5183583 / 4

5008.6225

Rechtbank Amsterdam

Sector civiel recht

Insolventienummer: 09.798-F

Rolnummer: 2011/ 454

Roldatum: 16 februari 2011

Zaaknummer: 482675

CONCLUSIE VAN EIS TOT VERIFICATIE

inzake:

de naamloze vennootschap
DE NEDERLANDSCHE BANK N.V.
gevestigd te Amsterdam
eiseres tot verificatie,
advocaat: Prof. mr. W.A.K. Rank

tegen:

de stichting
STICHTING HYPOTHEEKLEED
gevestigd te Almelo
verweerster tot verificatie
advocaat: mr. O.L.M. Heuts

De Nederlandsche Bank N.V. ("**DNB**") doet eerbiedig het volgende zeggen:

1. Inleiding

1. Op 12 oktober 2009 heeft de Rechtbank Alkmaar op verzoek van DNB de noodregeling ex afdeling 3.5.5 van de Wet op het financieel toezicht ("**Wft**") van toepassing verklaard op DSB Bank N.V. ("**DSB Bank**"). Bij vonnis van 19 oktober 2009 heeft de Rechtbank Alkmaar DSB Bank in staat van faillissement verklaard. Op dezelfde datum heeft DNB het depositogarantiestelsel zoals bedoeld in afdeling 3.5.6 van de Wft ("**DGS**") in werking gesteld met betrekking tot DSB Bank.
2. Onder het DGS heeft DNB vergoedingen betaald aan deposanten van DSB Bank. Uit hoofde van de Wft treedt DNB, voor de hoogte van deze vergoedingen, in de rechten van deze deposanten. Als gevolg daarvan

heeft DNB als uitvoerder van het DGS een concurrente vordering op DSB Bank (de "**Vordering**"). Op grond van de Wft dient voldoening van de Vordering door DSB Bank volledig te worden uitgekeerd aan de banken die hebben bijgedragen aan het DGS. DNB heeft de Vordering middels twee bij elkaar behorende brieven van 1 december 2010 (de "**Indieningsbrieven**") ingediend in het faillissement van DSB Bank (productie 1). Op datum van indiening is de Vordering door DNB begroot op in totaal EUR 3.506.958.213,74. De curatoren in het faillissement van DSB Bank, mrs. Schimmelpenninck en Knüppe (de "**Curatoren**"), hebben de Vordering van DNB voor het exacte voornoemde bedrag integraal erkend en deze opgenomen op de lijst van voorlopig erkende schuldeisers (productie 2a).

3. Op de verificatievergadering in het faillissement van DSB Bank van 10 december 2010 is de Vordering voor een bedrag van EUR 1.300.000.000 betwist door Stichting Hypotheekleed (wier eigen vordering EUR 578,47 bedraagt, zie productie 2b). De Curatoren hebben aangegeven geen aanleiding te zien de Vordering alsnog te betwisten en hebben hun erkenning van de Vordering gehandhaafd. Stichting Hypotheekleed heeft echter, ook na weerspreking daarvan door DNB, in haar betwisting volhard. Daarop heeft de rechter-commissaris de Vordering, voor zover betwist, voorwaardelijk toegelaten en is de zaak naar de rol verwezen ex artikel 122 Fw. Het proces-verbaal van de verificatievergadering wordt overgelegd als productie 3. In paragraaf II (pagina 5) daarvan komt bovenstaande aan de orde.

4. DNB verzoekt uw Rechtbank Stichting Hypotheekleed niet ontvankelijk te verklaren in haar betwisting, althans de betwisting van de Vordering door Stichting Hypotheekleed ongegrond te verklaren en de Vordering voor het volledige bedrag van EUR 3.506.958.213,74 te erkennen zodat het betwiste gedeelte van de Vordering wordt toegevoegd aan de lijst van erkende vorderingen - nu de Vordering door Curatoren in haar geheel is erkend en slechts voor EUR 1.300.000.000 door Stichting Hypotheekleed is betwist. In dit verband zal DNB in het navolgende ingaan op de volgende onderwerpen:
 - (i) de juridische en feitelijke onderbouwing van de Vordering (paragraaf 2);
 - (ii) de betwisting door Stichting Hypotheekleed (paragraaf 3); en
 - (iii) de weerlegging van de betwisting (paragrafen 4 en 5).

2. Onderbouwing Vordering

Juridische grondslag van de Vordering

5. De bepalingen met betrekking tot het DGS van afdeling 3.5.6 Wft zijn ingevolge artikel 3:258 Wft van toepassing op DSB Bank. Op 19 oktober 2009 heeft DNB ex artikel 3:260 Wft het DGS in werking gesteld, waarvan op 22 oktober 2009 in de Staatscourant mededeling is gedaan (productie 4).
6. DNB draagt uit hoofde van artikel 3:261 Wft zorg voor de betaling van DGS-vergoedingen aan deposanten. Welke deposanten van DSB Bank voor een DGS-vergoeding in aanmerking komen, en voor welk bedrag, stelt DNB vast conform het Besluit bijzondere prudentiële maatregelen, beleggerscompensatie en depositogarantie Wft (het "**Bbpm**").
7. Ingevolge artikel 3:261, derde lid, Wft treedt DNB, tot de hoogte van het bedrag van de door haar uitgekeerde DGS-vergoedingen, in de rechten van de deposanten ter zake van hun depositovorderingen op DSB Bank. Zodoende is DNB gesubrogeerd in de vorderingen van deposanten van DSB Bank voor de hoogte van de door DNB aan de desbetreffende deposanten uitgekeerde DGS-vergoedingen. Uit hoofde van artikel 3:265, eerste lid, Wft verhaalt DNB de vorderingen die aldus op haar zijn overgegaan op DSB Bank.
8. Het DGS wordt door de banken die actief zijn in Nederland gefinancierd. Op grond van artikel 3:259, leden 2 en 4 juncto artikel 21 en 22 Bbpm vergoeden de banken de kosten van de DGS-vergoedingen aan DNB. Indien DNB op de vorderingen, waarin zij op grond van artikel 3:265, eerste lid, Wft is gesubrogeerd, een uitkering uit de boedel van DSB Bank ontvangt, stelt zij deze uitkering op grond van artikel 3:265, tweede lid, Wft en artikel 29, tweede lid, Bbpm ter beschikking van de banken die conform artikel 3:262 Wft aan de DGS-vergoedingen hebben bijgedragen (de "**DGS-banken**").
9. Dit betekent dat de Vordering in economische zin geen "eigen vordering" van DNB is, maar een vordering van de DGS-banken. DNB heeft de Vordering krachtens subrogatie verkregen. De DGS-vergoedingen zijn gefinancierd door de banken. Voorts verhaalt DNB de Vordering ten behoeve van deze banken op (de boedel van) DSB Bank.

Feitelijke onderbouwing van de Vordering

10. Het totaalbedrag van de Vordering bedraagt per 1 december 2010 (de datum waarop de Vordering werd ingediend) EUR 3.506.958.213,74. Dit bedrag is gelijk aan het totaalbedrag van de DGS-vergoedingen die DNB met inachtneming van het Bbpm aan de depositanten van DSB Bank tot die datum heeft toegekend.
11. Krachtens artikel 25, eerste lid, Bbpm dient DNB het bestaan en de waarde van vorderingen waarvoor een DGS-vergoeding is verzocht vast te stellen aan de hand van de boekhouding van de betalingsonmachtige bank. Bij de uitvoering van het DGS heeft DNB zich daarom gebaseerd op de administratie van DSB Bank, die aan DNB in de vorm van een bronbestand (het "**DSB-bronbestand**") is verstrekt. Dit wordt bevestigd op pagina 5 van het rapport van de interne accountantsdienst van DNB van 19 augustus 2010, dat wordt overgelegd als productie 5.
12. Op basis van het DSB-bronbestand heeft DNB bepaald welke depositanten voor welk bedrag voor een DGS-vergoeding in aanmerking komen. DNB heeft daarbij de daarvoor geldende bepalingen in het Bbpm in acht genomen. Dit betekent onder meer dat onder het DGS per deposant van DSB Bank maximaal EUR 100.000 is uitgekeerd (artikel 26, vierde lid, Bbpm) en dat voor op gemeenschappelijke rekeningen gecrediteerde tegoeden per rekeninghouder in beginsel een vergoeding is toegekend ter grootte van de helft van dat tegoed (artikel 26, vijfde lid, Bbpm). Voorts heeft DNB bij het vaststellen van de hoogte van de DGS-vergoedingen bepaalde vorderingen van DSB Bank op de deposant in mindering gebracht op het saldo van de door de desbetreffende deposant bij DSB Bank aangehouden rekening(en) (artikel 26, derde lid, Bbpm).
13. Het uitvoeringsproces van het DGS is weergegeven in een korte samenvatting van de procesgang van het DGS en een schematische weergave van de DGS-aanvraagafhandeling, welke worden overgelegd als productie 6 respectievelijk productie 7. De interne accountantsdienst van DNB heeft het uitvoeringsproces gecontroleerd en is, mede gebaseerd op door KPMG Accountants verricht onderzoek, tot de conclusie gekomen dat de uitvoering van het DGS gestructureerd is aangepakt en dat de risico's adequaat zijn beheerst (zie tevens: productie 5, pagina 3).
14. DNB heeft een excel-bestand opgesteld waarin alle DGS-uitkeringen die ten grondslag liggen aan de Vordering zijn verwerkt (het "**DGS-bestand**"). Een Cd-rom met daarop dit DGS-bestand wordt overgelegd als

productie 8. Daarbij zij opgemerkt dat vanwege de omvang van het bestand - in totaal zijn bijna 270.000 DGS-uitkeringen verricht - dit alleen in te lezen is in de nieuwste versie van Microsoft Excel. Een oudere versie kan de omvang van het bestand niet verwerken. Met het oog op de privacy van de betrokken depositanten, heeft DNB in het DGS-bestand geen NAW-gegevens opgenomen. Bij het DGS-bestand is daarom een software-applicatie opgenomen die kan worden geïnstalleerd en waarmee het DGS-bestand kan worden ingezien.

15. Als aanvulling op het DGS-bestand, is DNB in staat om van iedere door DNB verrichte betaling een betaalbewijs te verstrekken. Een voorbeeld daarvan is bijgevoegd als productie 9. Met het oog op de hoeveelheid DGS-uitkeringen, heeft DNB geen betaalbewijzen van alle DGS-uitkeringen toegevoegd.
16. DNB biedt, zonder een onverplichte bewijslast op zich te willen nemen, aan het bestaan en het bedrag van de Vordering – voor zover deugdelijk betwist – behalve door middel van voornoemde producties, te bewijzen door alle middelen rechtens. Daarbij zou gedacht kunnen worden aan de volgende middelen:
 - Getuigenbewijs - de personen die verantwoordelijk waren binnen DNB voor de tenuitvoerlegging van het DGS zouden gehoord kunnen worden. Zij kunnen bevestigen dat hoe het bedrag van de Vordering is vastgesteld.
 - Deskundigenbewijs - Een accountant zou kunnen worden aangewezen die het bestaan en de omvang van de Vordering zou kunnen verifiëren.
 - Cd-rom-presentatie - DNB kan het DGS-bestand nader toelichten.
 - Betaalbewijzen - Als gezegd, kan DNB van iedere DGS-uitkering die in het DGS-bestand is opgenomen een betaalbewijs overleggen. Dit zou, met het oog op de omvang van het DGS-bestand, eventueel steekproefsgewijs kunnen gebeuren.
 - Descente - Het DGS-bestand betreft een samenvatting van de - uitgebreidere - digitale administratie die DNB heeft gevoerd met betrekking tot het DGS. Deze digitale administratie laat bevat per deposant aanvullende gegevens, zoals de bedragen die de depositanten uit hoofde van de EUR 3.000-voorschotregeling die Curatoren hadden opengesteld en automatische koppelingen tussen depositanten die een en/of-rekening hadden bij DSB Bank. DNB zou ter kantore van DNB aan de Rechtbank inzage kunnen verlenen in de digitale administratie betreffende de DGS-uitkeringen die ten grondslag liggen aan de Vordering.

17. DNB wijst er echter op dat een dergelijke nadere onderbouwing van de Vordering wat haar betreft niet nodig zou hoeven zijn, nu Stichting Hypotheekleed het bestaan en de omvang van de Vordering *sec* niet betwist, maar Stichting Hypotheekleed betoogt dat er een tegenvordering op DNB zou bestaan, de Pretense Schuld. DNB wijst er voorts nogmaals op dat Curatoren de Vordering voor het volledige bedrag integraal hebben erkend en dat zij ook in de betwisting van Stichting Hypotheekleed geen aanleiding hebben gezien deze erkenning te herzien. Ook wijst DNB erop dat de wijze waarop DNB het DGS ten uitvoer heeft gelegd, reeds door een accountant is beoordeeld en adequaat bevonden is (productie 5).

18. Op basis van het voorgaande, te weten:

- (i) het DGS is op deugdelijke wijze, met de nodige waarborgen, uitgevoerd;
- (ii) DNB kan per deposant aangeven welke DGS-vergoeding is uitbetaald; en
- (iii) Curatoren hebben de Vordering voor het volledige door DNB begrote bedrag erkend;

is DNB van mening dat de Vordering voor het volledige bedrag van EUR 3.506.958.213,74 erkend dient te worden.

3. **Betwisting door Stichting Hypotheekleed**

19. Op de verificatievergadering van 10 december 2010 is de Vordering door Stichting Hypotheekleed, bij monde van haar directeur de heer P. Lakeman, voor EUR 1.300.000.000 betwist. Ter onderbouwing voert Stichting Hypotheekleed aan dat DNB heeft gefaald in haar toezichttaak met betrekking tot DSB Bank. DNB zou daarom, zo begrijpt DNB de stellingen van Stichting Hypotheekleed, jegens (de boedel van) DSB Bank aansprakelijk zijn voor het door Stichting Hypotheekleed aanwezig geachte tekort in de boedel van DSB Bank. Dit resulteert volgens Stichting Hypotheekleed in een vordering op DNB en dus een schuld van DNB, die zal worden aangeduid als de "**Pretense Schuld**". Uit de stellingen van Stichting Hypotheekleed blijkt niet jegens wie DNB de Pretense Schuld zou hebben.

20. Stichting Hypotheekleed heeft de Pretense Schuld, overigens zonder dat te

onderbouwen, begroot op EUR 1.300.000.000. Dit bedrag zou volgens Stichting Hypotheekleed ten behoeve van de boedel met de Vordering moeten worden verrekend.

21. DNB wil hier benadrukken dat Stichting Hypotheekleed de Vordering als zodanig niet betwist. Zij wenst slechts dat Curatoren de Pretense Schuld verrekenen met de Vordering van DNB.

4. Weerlegging betwisting

Inleiding

22. DNB is van mening dat de (gedeeltelijke) "betwisting" van de Vordering door Stichting Hypotheekleed geen doel treft. In de eerste plaats omdat naar het oordeel van DNB van de Pretense Schuld geen sprake is. Aan een discussie over het al dan niet bestaan van de Pretense Schuld hoeft echter niet te worden toegekomen. Ook los van de vraag of de Pretense Schuld moet worden geacht te bestaan treft de betwisting door Stichting Hypotheekleed namelijk geen doel.
23. Stichting Hypotheekleed probeert middels de renvooiprocedure onder het mom van de betwisting van de vordering, geschillen die buiten de renvooiprocedure vallen te beslechten. Het (al dan niet bedoelde) gevolg van de betwisting is bovendien dat de door Curatoren geplande, eerste uitkering aan DNB en daarmee uitkering aan de DGS-banken op grond van artikel 189 Fw niet zal kunnen plaatsvinden totdat een beslissing omtrent deze betwisting in kracht van gewijsde zal zijn gegaan.¹ De renvooiprocedure strekt tot het vaststellen van de vraag of een partij een voor uitdeling uit het faillissement in aanmerking komende vordering heeft en eventueel welke rang deze vordering heeft. De betwisting van Stichting Hypotheekleed is echter niet gericht op de betwisting van de Vordering *an sich*, maar op het vaststellen dat een tegenvordering op DNB zou bestaan die met de Vordering verrekend zou kunnen worden. Zoals gezegd (zie hiervoor onder 21) wordt de Vordering zelf, zowel wat haar hoogte als wat haar rang betreft, door Stichting Hypotheekleed niet betwist.
24. Voor een debat omtrent bestaan en eventuele verrekening van een tegenvordering is in de renvooiprocedure geen plaats. Daar komt bij dat Stichting Hypotheekleed niet bevoegd is om een eventuele Pretense

¹ Zie: Van der Feltz II, Memorie van Toelichting, p. 250.

Schuld namens (de boedel van) DSB Bank te verhalen, althans de renvooiprocedure is daarvoor niet de aangewezen rechtsgang. DNB wijst in dit verband ook op artikel 6:136 BW. Volgens deze bepaling kan een rechter een vordering toewijzen, ondanks een beroep van de gedaagde op verrekening, indien de gegrondheid van dit verweer niet op eenvoudige wijze is vast te stellen en de vordering overigens voor toewijzing vatbaar is. Het mag een understatement genoemd worden dat de gegrondheid van de Pretense Schuld niet op eenvoudige wijze is vast te stellen. Het bepaalde in artikel 53 lid 3 Fw is hier niet van toepassing omdat het beroep op artikel 6:136 BW hier gedaan wordt door de curator, maar door de erkenning vorderende crediteur, DNB.

25. Voorts geldt dat, voor zover een tegenvordering zou bestaan, deze niet verrekenbaar is met de Vordering van DNB. Tenslotte, zelfs als een verrekeningsmogelijkheid zou bestaan, zou de stelling van Stichting Hypotheekleed moeten worden afgewezen omdat zij, als crediteur van de boedel van DSB Bank zich niet op deze verrekening zou kunnen beroepen.
26. Eén en ander zal in het navolgende worden uitgewerkt. Daarbij wordt achtereenvolgens ingegaan op de volgende punten:
- (i) Stichting Hypotheekleed betwist de Vordering als zodanig niet;
 - (ii) Stichting Hypotheekleed beoogt een verklaring voor recht te verkrijgen dat DNB onrechtmatig heeft gehandeld - de renvooiprocedure is echter niet de gelegenheid voor een dergelijke vordering;
 - (iii) Stichting Hypotheekleed kan de verrekening van de Vordering met de Pretense Schuld niet inroepen; en
 - (iv) de Vordering kan niet met de Pretense Schuld worden verrekend.

In het navolgende zal DNB de voornoemde punten achtereenvolgens bespreken.

Stichting Hypotheekleed betwist de Vordering als zodanig niet

27. DNB benadrukt nogmaals dat Stichting Hypotheekleed (de omvang van) de Vordering als zodanig niet betwist. Stichting Hypotheekleed heeft immers niet gesteld, laat staan bewezen, dat de Vordering op zichzelf (al

dan niet ten dele) ongegrond is. Zoals hiervoor (onder 5-18) uiteengezet is de Vordering ook niet ongegrond en wordt zij ook door Curatoren volledig erkend.

28. Stichting Hypotheekleed heeft slechts gesteld dat de Vordering moet worden verrekend met de Pretense Schuld. Daarmee behelst de "betwisting" van de Vordering door Stichting Hypotheekleed een beroep op verrekening, en is van een werkelijke betwisting zoals bedoeld in artikel 122, eerste lid, Fw geen sprake. Voor een dergelijk beroep op verrekening is de renvooiprocedure niet de aangewezen weg. Het doel dat Stichting Hypotheekleed nastreeft (het verhalen van schade op DNB en/of het genereren van een hoger uitkeringspercentage voor de schuldeisers van DSB Bank) kan zij nastreven via andersoortige procedures (zie nader: alinea 36). Reeds om deze reden treft de betwisting van Stichting Hypotheekleed geen doel.
29. Ten overvloede merkt DNB op dat Stichting Hypotheekleed zich er niet op beroept dat de haar voorgestane verrekening reeds zou hebben plaatsgevonden. Voor een dergelijk argument is ook geen plaats, nu Curatoren de door DNB ingediende Vordering voor het volledige bedrag van EUR 3.506.958.213,74 hebben erkend en ook in de betwisting van Stichting Hypotheekleed geen aanleiding hebben gezien deze erkenning te heroverwegen. De erkenning door Curatoren is onverkort gehandhaafd (zie: alinea 3).

Stichting Hypotheekleed kan de door haar voorgestane verrekening niet inroepen

30. Voor zover Stichting Hypotheekleed (ondanks het voorgaande) moet worden geacht de Vordering te betwisten, kan de betwisting van de Vordering door Stichting Hypotheekleed niet slagen. De reden hiervoor is dat de verrekening waar Stichting Hypotheekleed zich ter betwisting van de Vordering op beroept, niet door Stichting Hypotheekleed kan worden ingeroepen. DNB licht dit hieronder nader toe.
31. In artikel 6:127, tweede lid, BW is bepaald wanneer een bevoegdheid tot verrekening bestaat. Deze bepaling luidt als volgt:

"Een schuldenaar heeft de bevoegdheid tot verrekening, wanneer hij een prestatie te vorderen heeft die beantwoordt aan zijn schuld jegens dezelfde wederpartij en hij bevoegd is zowel tot betaling van de schuld als tot het afdwingen van de betaling van de vorderingen."

32. Van verrekening kan dus alleen sprake als zowel de Vordering als de Pretense Schuld in hetzelfde vermogen vallen. De Vordering is een vordering van DNB op (de boedel van) DSB Bank. Indien de door Stichting Hypotheekleed voorgestane verrekening mogelijk zou zijn, zou dat betekenen dat de Pretense Schuld een vordering van (de boedel van) DSB Bank op DNB betreft.
33. Blijkens artikel 6:127, tweede lid, BW kan uitsluitend de schuldenaar van de Vordering verrekeningsbevoegd zijn. Uit het voorgaande volgt dat als schuldenaar DSB Bank, althans de Curatoren, te gelden heeft en niet Stichting Hypotheekleed. Reeds om deze reden kan Stichting Hypotheekleed zich niet op de door haar voorgestane verrekening beroepen.
34. Bovendien is Stichting Hypotheekleed over de uit de Pretense Schuld voortvloeiende vordering niet beschikkingsbevoegd. Deze valt immers in het vermogen van DSB Bank.² Ook om deze reden kan slechts tot verrekening van de uit de Pretense Schuld voortvloeiende verrekening worden besloten door Curatoren.³
35. Uit het voorgaande volgt dat, voor zover de Pretense Schuld zou bestaan (wat DNB bestrijdt), slechts Curatoren zich op verrekening van de Vordering kunnen beroepen. Dit betekent dat Stichting Hypotheekleed niet ter betwisting van de Vordering een beroep op verrekening kan doen. Curatoren hebben reeds van de betwisting door Stichting Hypotheekleed kennisgenomen, maar zij hebben daarin geen aanleiding gezien om tot de door Stichting Hypotheekleed voorgestane verrekening over te gaan (zie tevens: productie 3 - het proces-verbaal van de verificatievergadering - pagina 5).
36. Indien Stichting Hypotheekleed meent dat de Pretense Schuld met de Vordering verrekend zou moeten worden, kan zij Curatoren verzoeken, en desgewenst hen hiertoe via de route van artikel 69 Fw of middels een voorlopige voorziening trachten te dwingen, ter uitvoering van hun beheerstaak tot deze verrekening over te gaan. Dat dit laatste niet zou slagen, omdat de Vordering en de Pretense Schuld niet in hetzelfde vermogen vallen, komt hieronder aan de orde.

² Zie: HR 24 april 2009, NJ 2009, 416, (m.n. r.o. 3.4.4.2, aanvang). Zie ook: N.E.D. Faber, *Verrekening*, diss. Nijmegen RUN, Deventer: Kluwer 2005, nr. 463.

³ Zie: HR 21 december 2001, NJ 2005, 95 (Lunderstädt/De Kok) en HR 21 december 2001, NJ 2005, 96 (SO-BI/Hurks).

37. Dat niet Stichting Hypotheekleed maar Curatoren een beroep op verrekening zouden moeten doen, volgt expliciet uit de uitspraak van het Hof 's-Hertogenbosch van 15 augustus 1986 (NJ 1987, 519).⁴ In deze uitspraak was een casus aan de orde die met de onderhavige kwestie opvallende gelijkenissen vertoont. Het Hof 's-Hertogenbosch overweegt als volgt (zie: r.o. 6.1 e.v.):

"Anders dan de Rb. is het hof van oordeel, dat Sobi [*de betwistende schuldeiser*] ter betwisting van de vordering van Van Dien [*de schuldeiser wiens vordering werd betwist*] zich niet kan beroepen op het tenietgegaan zijn van die vordering door compensatie van een vordering van THB [*de gefailleerde*] ter zake van aan haar door Van Dien te vergoeden schade met de vordering van Van Dien op THB. [...] Indien Sobi van oordeel is, dat curatoren op onjuiste wijze de boedel van THB beheren door geen aanspraak jegens Van Dien op vergoeding van schade te doen gelden, dan staan haar de mogelijkheden ten dienste zulks aan curatoren kenbaar te maken en/of zich te wenden tot de R-C in het faillissement van THB, doch staat haar niet de mogelijkheid open de beheerstaak van curatoren over te nemen door uit eigen hoofde verhaal van door THB geleden schade te zoeken door een vordering ter zake van die schade te stellen en deze dan te verrekenen met een vordering van Van Dien op THB."

(Toevoegingen tussen vierkante haken zijn van advocaten.)

38. Een andere conclusie dan dat slechts Curatoren de verrekening van de Vordering met de Pretense Schuld zouden kunnen inroepen, zou leiden tot het onwenselijke gevolg dat Stichting Hypotheekleed eenzijdig de boedel van DSB Bank zou kunnen binden, hetgeen uitdrukkelijk niet past binnen het systeem van de faillissementswet waar de curator de exclusieve bevoegdheid heeft om de boedel te vertegenwoordigen (artikel 68 Fw; zie ook artikel 24 e.v. Fw).
39. Dit klemt temeer nu bij de door Stichting Hypotheekleed voorgestane verrekening ook daadwerkelijk tot benadeling van de boedel zou leiden. Dit kan als volgt worden verklaard. Voor verrekening is uiteraard alleen plaats als de Pretense Schuld zou bestaan. Er vanuit gaande dat de Pretense Schuld zou bestaan, zou verrekening van de Pretense Schuld met de Vordering niet de gezamenlijke schuldeisers maar DNB bevoordelen.

⁴ Zie tevens: Wessels Insolventierecht V, par. 5084 en Groene Serie Faillissementsrecht (Van Galen), art. 119, aant. 3.

In dat geval voldoet DNB de Pretense Schuld namelijk in haar geheel door kwijtschelding van een deel van de Vordering. Het bedrag van de Pretense Schuld komt dan niet volledig ten goede aan de gezamenlijke schuldeisers van DSB Bank, maar wel volledig aan DNB. Het ligt dan ook niet voor de hand dat Curatoren een beroep op verrekening zouden doen, omdat dat niet in het belang van de gezamenlijke schuldeisers zou zijn. Dit zou immers de individuele schuldeiser bevoordelen ten opzichte van de overige schuldeisers. Ter voorkoming van deze bevoordeling bepaalt artikel 54, tweede lid, Fw dan ook dat na faillietverklaring overgenomen vorderingen of schulden niet kunnen worden verrekend. Ter illustratie van het voorgaande verwijst DNB naar het als productie 10 overgelegde rekenvoorbeeld.

40. Hier zij bovendien opgemerkt dat Stichting Hypotheekleed geen goede grond heeft om te vrezen dat DNB haar Pretense Schuld niet zou voldoen wanneer in rechte zou komen vast te staan dat deze daadwerkelijk moet worden geacht te bestaan. DNB is immers bij uitstek goed voor haar geld.
41. Het argument van Stichting Hypotheekleed dat de Vordering met de Pretense Schuld zou moeten worden verrekend om de positie van de (overige) schuldeisers van DSB Bank te waarborgen, gaat dan ook niet op.
42. Samenvattend, de boedel van DSB Bank wordt beheerd door de Curatoren. Alleen de Curatoren kunnen namens (de boedel van) DSB Bank een beroep op verrekening doen. Zodoende kan Stichting Hypotheekleed niet de verrekening van een eventuele vordering door (de boedel van) DSB Bank inroepen. Ook om deze reden moet de betwisting van Stichting Hypotheekleed worden afgewezen.

Peeters / Gatzen-vordering

43. Stichting Hypotheekleed zou nog kunnen bedoelen dat de Pretense Schuld gebaseerd zou zijn op, of zou voortvloeien uit een zogenaamde Peeters/Gatzen-vordering. In het arrest Peeters / Gatzen q.q. van 14 januari 1983⁵ heeft de Hoge Raad geoordeeld dat curatoren namens en ten behoeve van de gezamenlijke schuldeisers een vordering kunnen instellen tegen een derde indien deze derden de gezamenlijke schuldeisers in hun verhaalsmogelijkheden heeft benadeeld (ook al behoorde een dergelijke vordering uiteraard niet tot het vermogen van de gefailleerde).

⁵ HR 14 januari 1983, NJ 1983, 597 (Peeters q.q. / Gatzen)

44. Van een Peeters-Gatzen-vordering kan alleen sprake zijn indien deze zou worden ingesteld ten behoeve van de gezamenlijke schuldeisers. Er moet dus sprake zijn van generieke schuldeisersbenadeling. De Peeters/Gatzen-vordering heeft tot doel de gezamenlijkheid van schuldeisers in de toestand te brengen waarin zij zou hebben verkeerd als de gewraakte gedraging achterwege was gebleven.
45. De Pretense Schuld is, zo blijkt uit de stellingen van Stichting Hypotheekleed, gebaseerd op beweerdelijk falend toezicht door DNB. Voor zover al sprake zou zijn van falend toezicht, hetgeen DNB betwist (zie ook hierna onder 58), zou dit hoogstens onrechtmatig kunnen zijn jegens rekeninghouders en andere cliënten van DSB Bank - overigens wordt ook dit betwist en staat voorts nog in het geheel niet vast dat een eventueel onrechtmatig handelen tot schadeplichtigheid van DNB zou leiden - falend toezicht zal in ieder geval niet onrechtmatig zijn jegens overige crediteuren, zoals handelscrediteuren en financiers van DSB Bank.
46. Een vordering gebaseerd op falend toezicht kan zodoende slechts namens een deel van de crediteuren van DSB Bank worden ingesteld. De Pretense Schuld kan dus geen Peeters / Gatzen-vordering gebaseerd op falend toezicht van de zijde van DNB zijn. In het geval waarin een vordering slechts namens een deel van de crediteuren kan worden ingesteld kan de curator deze vordering niet instellen en kan hij zich evenmin op zodanige vordering beroepen ten verwere en ter verrekening in een renvooiprocedure. De betwistende crediteur kan dit ook niet. De Pretense Schuld kan dus geen Peeters / Gatzen-vordering gebaseerd op falend toezicht van de zijde van DNB zijn.
47. Voor zover desalniettemin zou worden aangenomen dat een dergelijke Peeters/Gatzen-vordering tot de mogelijkheden behoort, dan is ook dat een vordering die alleen Curatoren kunnen instellen.⁶ Stichting Hypotheekleed is niet bevoegd dit op eigen houtje te instigeren.

⁶ Zie: HR 21 december 2001, NJ 2005, 95 (Lunderstädt/ De Kok) en HR 21 december 2001, NJ 2005, 96 (SO-BI/Hurks). Zie ook HR 24 april 2009, (Dekker q.q./Lutece), LJN BF3917, JOR 2010, 22 (m.n. Prof. mr. N.E.D. Faber), NJ 2009, 416 (m.n. P. van Schilfgaarde), RvdW 2009, 579.

De Vordering kan niet worden verrekend met Pretense Schuld

Wederkerigheid

48. In het voorgaande is uiteengezet waarom Stichting Hypotheekleed niet bevoegd is zich op verrekening van de Vordering met de Pretense Schuld te beroepen. Echter, zelfs als zou worden aangenomen dat Stichting Hypotheekleed (ondanks het voorgaande) zich wel op de verrekening van deze twee vorderingen zou kunnen beroepen, zou in casu een beroep op verrekening niet slagen.
49. Uit de woorden "jegens dezelfde wederpartij" in artikel 6:127, tweede lid, BW volgt dat verrekening slechts mogelijk is wanneer de partijen waartussen de verrekening dient plaats te vinden wederkerig elkaars schuldeiser en schuldenaar zijn. Aan dit vereiste van wederkerigheid is niet voldaan ter zake van de Vordering en de Pretense Schuld. Daaraan liggen twee redenen ten grondslag.

Hoedanigheden DNB

50. Uit de parlementaire geschiedenis bij artikel 6:127 BW volgt dat aan het vereiste van wederkerigheid *niet* is voldaan wanneer een partij schuldeiser en schuldenaar is in twee verschillende hoedanigheden.⁷
51. DNB kent onder de Bankwet en de Wft verschillende hoedanigheden. Allereerst treedt DNB op als centrale bank, nu zij zorg draagt voor een goede werking van het betalingsverkeer, de geldsomloop van bankbiljetten en het aanhouden en beheren van officiële externe reserves (zie: artikel 3, eerste lid, Bankwet). Ten tweede treedt DNB op als de toezichthouder van financiële ondernemingen (zie: artikelen 3, tweede lid, en 4, eerste lid Bankwet en artikel 1:24, tweede lid Wft). In de derde plaatst opereert DNB, zodra het DGS in werking moet worden gesteld, in haar hoedanigheid van uitvoerder van het DGS (zie: artikel 3:261 Wft). Als onderdeel daarvan verhaalt DNB de vorderingen van deposanten waarin zij is gesubrogeerd (zie: alinea 7) op de bank ter zake waarvan het DGS in werking is gesteld (zie: artikel 3:265, eerste lid, Wft). Indien DNB op deze vorderingen een uitkering uit de boedel van DSB Bank ontvangt, stelt zij deze op grond van artikel 3:265, tweede lid, Wft ter beschikking van de banken die conform artikel 3:262 Wft aan de DGS-vergoedingen

⁷ Zie: TM Parl. Gesch. 6, p. 491. Zie tevens: Asser/Hartkamp & Sieburgh 6-II, nr. 225, Groene Serie Verbintenissenrecht (Klomp), art. 6:127, aant. 11 en Rank 2009 (T&C BW) art. 6:127 BW, aant. 2.

hebben bijgedragen.

52. Uit het voorgaande volgt dat DNB de Vordering houdt in haar hoedanigheid van uitvoerder van het DGS. De Pretense Schuld, zo deze zou bestaan (quod non), houdt DNB *niet* in deze hoedanigheid. De stelling van Stichting Hypotheekleed houdt in dat de Pretense Schuld is gebaseerd op een falend toezicht van DNB en betreft DNB in haar hoedanigheid van toezichthouder. De Pretense Schuld kan in ieder geval niet DNB in haar hoedanigheid van uitvoerder van het DGS betreffen, omdat de Pretense Schuld gebaseerd is op de stelling dat DNB in haar hoedanigheid als centrale bank dan wel als toezichthouder - en in elk geval niet als uitvoerder van het DGS - één van de hoofdveroorzakers van het faillissement van DSB Bank zou zijn.
53. Illustratief voor het feit dat DNB als uitvoerder van het DGS een andere hoedanigheid heeft dan als centrale bank of toezichthouder, is de wijze waarop de invulling van deze drie hoedanigheden elders in Europa zijn vormgegeven. Het Verenigd Koninkrijk bijvoorbeeld kent de volgende instellingen (i) de Bank of England is centrale bank; (ii) de Financial Services Authority ("FSA") is toezichthouder; en (iii) de Financial Services Compensation Scheme ("FSCS") is uitvoerder van het Engelse depositogarantiestelsel. Alle drie zijn afzonderlijke juridische entiteiten. Aansprakelijkheden van de Bank of England of de FSA als respectievelijk centrale bank of toezichthouder, staan daarmee los van vorderingen die door het FSCS op deze bank worden verhaald.
54. De slotsom luidt dan ook dat, voor zover de Pretense Schuld zou bestaan, deze door DNB verschuldigd zou zijn in een andere hoedanigheid dan die waarin DNB tot de Vordering is gerechtigd en dat om die reden geen sprake is van de door artikel 6:127 BW vereiste wederkerigheid.

Peeters/Gatzen-vordering: verschillende vermogens

55. Van de door artikel 6:127 lid 2 BW vereiste wederkerigheid is geen sprake wanneer vordering en schuld vallen in twee van elkaar gescheiden vermogens.⁸ Dat in dat geval verrekening niet mogelijk is volgt voorts expliciet uit artikel 6:127 lid 3 BW.
56. Voor zover Stichting Hypotheekleed uitgaat van een Peeters/Gatzen-

⁸ Zie: Van Dongen e.a., *SDU Commentaar Verbintenissenrecht*, art. 6:127 BW, C.3.2. en Rank 2009 (T&C BW) art. 6:127 BW, aant. 2.

vordering, kan om deze reden de Vordering niet met de Pretense Schuld worden verrekend. De uit de Vordering voortvloeiende schuld valt immers in het vermogen van DSB, en de uit Pretense Schuld voortvloeiende vorderingen in het geval van een Peeters/Gatzen-vordering in het vermogen van de gezamenlijke crediteuren.⁹

Conclusie

57. Nu de Vordering door DNB wordt gehouden in een andere hoedanigheid dan waarin zij de Pretense Schuld verschuldigd zou zijn en, voor zover Stichting Hypotheekleed uitgaat van een Peeters/Gatzen-vordering, de Vordering en de Pretense schuld in verschillende vermogens vallen, is niet voldaan aan het krachtens artikel 6:127, tweede lid, BW geldende vereiste van wederkerigheid. De Vordering en de Pretense Schuld kunnen derhalve niet worden verrekend. Ook om deze reden kan de betwisting door Stichting Hypotheekleed niet slagen, en dient de Vordering volledig te worden erkend.

5. De Pretense Schuld bestaat niet, misbruik van bevoegdheid

58. Voor zover ondanks het hiervoor aangevoerde niettemin zou moeten worden aangenomen dat de door Stichting Hypotheekleed kennelijk beoogde verrekening plaats kan vinden, heeft te gelden dat de Pretense Schuld niet bestaat. Stichting Hypotheekleed heeft op geen enkele wijze behoudens losse kreten in de media geuit - helder gemaakt waarop de Pretense Schuld is gebaseerd of deze anderszins onderbouwd. Aangenomen moet worden dat een nadere toelichting bij conclusie van antwoord in deze procedure zal worden gegeven. Gezien het hiervoor gestelde omtrent verrekening is deze nadere toelichting eigenlijk niet relevant. DNB hecht er niettemin aan om reeds thans uitdrukkelijk het bestaan van de Pretense Schuld te betwisten. Overigens merkt DNB op dat de bewijslast ter zake geheel rust op Stichting Hypotheekleed.
59. Zoals hiervoor (onder 28 e.v.) reeds is uiteengezet, is deze renvooiprocedure niet de aangewezen weg de Pretense Schuld aan de orde te stellen. Zelfs als Stichting Hypotheekleed echter bevoegd zou zijn de Vordering te betwisten op de door Stichting Hypotheekleed aangevoerde grond(en), kan Stichting Hypotheekleed deze bevoegdheid op grond van artikel 3:13 BW niet inroepen, omdat zij daarmee misbruik van deze

⁹ Zie: HR 14 januari 1983 (Peeters/Gatzen), NJ 1983,597. Zie ook HR 24 april 2009, NJ 2009, 416 (m.n. r.o. 3.4.4.2, aanvang). Zie ook: N.E.D. Faber, *Verrekening*, diss. Nijmegen RUN, Deventer: Kluwer 2005, nr. 463.

bevoegdheid maakt.

60. In de eerste plaats maakt Stichting Hypotheekleed misbruik van haar bevoegdheid tot betwisting voor zover Stichting Hypotheekleed tot doel heeft het genereren van een hoger uitkeringspercentage voor de schuldeisers van DSB Bank, omdat zij daarmee haar bevoegdheid voor een ander doel gebruikt dan waarvoor deze is verleend (zie: artikel 3:13 lid 2 BW). Zoals hierboven (onder 30-47) uitgebreid is betoogd, zijn immers niet individuele schuldeisers, maar Curatoren bij uitsluiting bevoegd om voor de gezamenlijke schuldeisers op te komen. Stichting Hypotheekleed gebruikt haar bevoegdheid tot betwisting derhalve met een ander doel (te weten: het opkomen voor het belang van de gezamenlijke schuldeisers) dan waarvoor zij is verleend (te weten: het opkomen voor het eigen belang).
61. In de tweede plaats maakt Stichting Hypotheekleed misbruik van haar bevoegdheid tot betwisting omdat haar belang bij de betwisting dermate onevenredig is met het belang dat daardoor wordt geschaad, dat Stichting Hypotheekleed in redelijkheid niet tot haar betwisting had kunnen komen (zie: artikel 3:13 lid 2 BW).
62. Op grond van artikel 181 Fw moet de curator ten aanzien van voorwaardelijk toegelaten vorderingen de percenten over het volledige bedrag van die vorderingen reserveren voor uitkering. Dat wil zeggen dat hij het bedrag dient te reserveren dat in zijn berekening aan de voorwaardelijk toegelaten crediteuren (voorlopig) zou kunnen worden uitgekeerd. De Curatoren voorzien in het einde van het tweede kwartaal van 2011 een eerste uitdeling van enkele percenten te kunnen doen aan crediteuren.¹⁰ Uitgaande van een eerste uitdeling van 3-6 %, moet de door Curatoren geplande uitkering aan DNB - en daarmee aan de DGS-banken - derhalve - voor wat betreft het voorwaardelijk toegelaten deel van de Vordering - worden geschat tussen EUR 39.000.000 en 78.000.000 (3-6% van EUR 1.300.000.000). Op grond van artikel 189 Fw mogen Curatoren echter pas overgaan tot uitkering van een voorwaardelijk toegelaten vordering, nadat in de renvooiprocedure bij in kracht van gewijsde gegane beslissing is vastgesteld dat die vordering bestaat. Tot die tijd zullen de DGS-banken derhalve een rentevoordeel over EUR 39.000.000-78.000.000 mislopen.

¹⁰ Zie: Faillissementsverslag, Faillissementsverslag nummer 7 van de curatoren van DSB Bank N.V., 28 januari 2011, beschikbaar via www.dsbbank.nl en www.houthoff.com, p. 3.

63. De vordering van Stichting Hypotheekleed bedraagt EUR 578,47 (zie productie 2). Aannemende dat uiteindelijk 70-90% op de geverifieerde concurrente vorderingen zal worden uitgekeerd, zal Stichting Hypotheekleed in ieder geval een uitkering van EUR 404,93 - 520,62 tegemoet kunnen zien. Op grond van artikel 189 lid 1, laatste zin, Fw, dienen, bij succesvolle betwisting, de gelden, die voor de betwiste schuldeiser waren bestemd, gelijkkelijk te worden verdeeld over de andere schuldeisers. Dat brengt mee dat het belang van Stichting Hypotheekleed bij haar betwisting van de Vordering ten hoogste het verschil is tussen (i) de uitkering, in het geval de Vordering succesvol wordt betwist en het betwiste deel van de Vordering wordt verdeeld onder alle concurrente crediteuren; en (ii) uitkering, in het geval de betwisting geen stand houdt in de renvooiprocedure. Voorzienbaar is, dat als de betwisting door Stichting Hypotheekleed slaagt, het vrijvallen van het betwiste deel van de Vordering (EUR 1.300.000.000) het mogelijk maakt dat de concurrente crediteuren geheel worden voldaan. In dat geval zal Stichting Hypotheekleed derhalve volledige uitkering van haar vordering à EUR 578,47 tegemoet kunnen zien. Het verschil tussen uitkering aan Stichting Hypotheekleed, in het geval de Vordering succesvol wordt betwist, en uitkering, in het geval de betwisting geen stand houdt, is derhalve het verschil tussen deze EUR 578,47 en voornoemde EUR 404,93 - 520,62. Het belang van Stichting Hypotheekleed bij de betwisting bedraagt derhalve (slechts) EUR 57,85 - 173,54.
64. Het verschil tussen het eigen belang van Stichting Hypotheekleed bij een succesvolle betwisting (ten hoogste EUR 57,85-173,54) en de schade van de DGS-banken ingeval de betwisting niet succesvol is (een rentenadeel over EUR 39.000.000-78.000.000) is dermate onevenredig dat Stichting Hypotheekleed in redelijkheid niet tot haar betwisting had kunnen komen. Ook op die grond maakt Stichting Hypotheekleed misbruik van haar bevoegdheid tot betwisting (zie: artikel 3:13 lid 2 BW).

6. Besluit

65. Het voorgaande noopt tot de conclusie dat Stichting Hypotheekleed, door de Vordering te betwisten op gronden waarvoor in een renvooiprocedure ex artikel 122 Fw geen plaats is, de onderhavige procedure op oneigenlijke wijze gebruikt om het bestaan van de Pretense Schuld in rechte aan de orde te stellen.
66. DNB heeft de Vordering zorgvuldig gesubstantieerd, wat er mede toe heeft geleid dat deze voor het exacte door DNB begrote bedrag door

Curatoren volledig is erkend. De juridische en feitelijke gronden waarop de Vordering berust worden ook niet door Stichting Hypotheekleed bestreden, zodat het bestaan van de Vordering en diens omvang in deze procedure niet ter discussie staat. Van een daadwerkelijke betwisting is dan ook geen sprake, en reeds daarom is naar mening van DNB volledige erkenning van de Vordering aangewezen.

67. Voorts treffen de door Stichting Hypotheekleed aangevoerde stellingen geen doel. Zelfs als er vanuit zou worden gegaan dat de Pretense Schuld bestaat, dan nog berusten de stellingen van Stichting Hypotheekleed op een verrekening die door Stichting Hypotheekleed niet kan worden ingeroepen, en die ook overigens niet kan slagen omdat aan de wettelijke vereisten voor verrekening niet is voldaan. Bovendien bestaat er, vanuit de belangen van Stichting Hypotheekleed beschouwd laat staan de belangen van de gezamenlijke schuldeisers, geen aanleiding om de door haar voorgestane verrekening af te dwingen.

MET CONCLUSIE:

dat de Rechtbank bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

- (a) Stichting Hypotheekleed niet-ontvankelijk verklaart in haar betwisting; althans de betwisting van Stichting Hypotheekleed ongegrond verklaart;
- (b) de Vordering voor het volledige bedrag erkent zodat het betwiste gedeelte van de Vordering wordt toegevoegd aan de lijst van erkende vorderingen;
- (c) voor recht verklaart dat Stichting Hypotheekleed met haar betwisting misbruik van bevoegdheid heeft gemaakt in de zin van artikel 3:13 BW; en
- (d) Stichting Hypotheekleed veroordeelt in de kosten van het geding, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf veertien dagen na het te dezer zake te wijzen vonnis.

advocaat

Deze zaak wordt behandeld door: Prof. mr. W.A.K. Rank, mr. F.W.J. van der Eerden en mr. P. Heemskerk, NautaDutilh N.V., Strawinskylaan 1999, 1077 XV te Amsterdam, T 020-7171745, F 020-7171325, E pim.rank@nautadutilh.com,

Gelieve alle berichtgeving in verband met rolhandelingen mede te richten aan: Bureau Proceskwaliteit NautaDutilh N.V., Postbus 7113, 1007 JC te Amsterdam, **T** 020-71 71 788/790/836, **F** 020-71 71 392, **E** bureauproceskwaliteit@nautadutilh.com